

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 354-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2008

Núm. 16

**Presidència
de l'Honorable Sr. Miquel Gascón i Mir**

Sessió celebrada dia 1 d'octubre del 2008

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 4529/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a convocatòria de les comissions de seguiment dels convenis de carreteres dels anys 1998 i 2004. 250

2) **RGE núm. 6770/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb la situació del transport aeri a les Illes Balears. 255

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores i senyors. Començam la comissió. En primer lloc, demanarem si hi ha substitucions. Sra. Pastor?

(*S'escolta una veu de fons*)

Gràcies, no n'hi ha més? Molt bé.

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a proposicions no de llei. La primera és la RGE núm. 4529/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a convocatòria de les comissions de seguiment dels convenis de carreteres dels anys 1998 i 2004; i la segona, la RGE núm. 6770/08, presentada també pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb la situació del transport aeri a les Illes Balears.

1) Proposició no de llei RGE núm. 4529/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a convocatòria de les comissions de seguiment dels convenis de carreteres dels anys 1998 i 2004.

En conseqüència passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 4529/08, per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la diputada Sra. Cabrer per un temps de deu minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, dia 23 de maig vàrem presentar una proposició no de llei sobre els convenis de carreteres que han estat sentenciats per l'Audiència Nacional, els convenis del 1998 i del 2004 i, desgraciadament quatre mesos després de la presentació de la proposició no de llei ens trobam que continua essent plenament d'actualitat. Hem de recordar que l'Audiència Nacional va dictar una sentència, la sentència de 22 de gener de l'any 2008, aquesta sentència va tenir entrada a la comunitat autònoma dia 29 d'abril del 2008 i aquesta sentència de l'Audiència Nacional va ser una sentència molt important per al Govern de les Illes Balears perquè anul·la l'ordre de la ministra de 7 de març de 2005 que va resoldre unilateralment els convenis del 1998 i del 2004, declara precisament la vigència dels dos convenis que estan en vigor i diu textualment: "*debiendo estar las partes a los compromisos adquiridos y a los plazos de vigencia en ellos previstos sin perjuicio de lo señalado en el fundamento de derecho séptimo, letra b) de esta sentencia*".

El fonament de dret 7e.b), el que diu és que "*se han obviado las competencias de la Comisión mixta bilateral, órgano expresamente previsto en los convenios y procede, en consecuencia, declarar la vigencia de los convenios debiendo estar las partes a su cumplimiento en los términos acordados*".

Per tant, la sentència crec que posi fi a una injustícia que varen patir la passada legislatura que va ser tota una estratègia per aturar la tasca que en matèria de carreteres feia el Govern de les Illes Balears, declara aquests dos convenis en vigor i diu que ha de ser la Comissió de seguiment dels convenis, que s'han de reunir les dues comissions per arribar a un acord al voltant del pagament de 333 milions d'euros.

La realitat és que des de dia 29 d'abril del 2008, o sigui han passat sis mesos, no s'ha convocat aquesta comissió de seguiment. El Govern ha dit que ho ha demanat, no ho tenim clar, encara que ho ha dit, però el que es veu clarament és que no ha insistit ni ha estat reivindicatiu en el fet que es convoquin aquestes comissions. Estam segurs que si el ministre hagués estat del Partit Popular s'hagués armat tot un poti-poti perquè no es convocaven aquestes comissions, però es nota que s'ha de fer una defensa d'aquest ministeri, fins i tot l'únic que ha fet el Govern ha estat recórrer aquesta sentència, una sentència que li dóna la raó i nosaltres no veim clar aquest recurs i ens temem que sigui perquè el ministeri li va dir que convenia que es recorregués.

En qualsevol cas, he de dir que precisament ahir al Senat el senador Sr. Sampol va demanar el compliment d'aquesta sentència i la ministra va contestar que s'intenta arribar a un acord per a aquest pagament dels 333 milions d'euros, però fins ara no ha estat així perquè el primer que ha de fer, perquè li mana una sentència, és convocar la Comissió de seguiment, cosa que no ha fet i hi està obligada.

Per tant, nosaltres presentam aquesta proposició no de llei, que si fos ara només la presentaríem amb el tercer punt, que és demanar directament l'execució de la sentència, però bé, quan la vàrem presentar era el mes de maig, consideràvem que s'havien de donar unes passes prèvies, que per a nosaltres ara ja no tendrien sentit, però bé, mantenim exactament igual com està la proposició no de llei.

En aquest sentit, té tres punts, aquesta proposició no de llei. El primer punt és instar el Govern de les Illes Balears que sol·liciti la convocatòria urgent de les comissions de seguiment dels convenis de carreteres dels anys 1998 i 2004. És a dir, que insisteixi que es faci aquest compliment d'aquesta sentència, que es convoquin per part del ministeri.

El segon punt és que dins aquestes comissions, en cas que siguin convocades, que s'exigeixi el pagament dels 333 milions d'euros que fixa la sentència. I el tercer punt que per a nosaltres ja és ben hora que el Govern en defensa dels interessos dels ciutadans de les Illes Balears ho faci, és que el Govern de les Illes Balears, en el cas que no s'atengui el pagament de la quantitat dels convenis de carreteres, vagi a l'Audiència Nacional i demani l'execució de la sentència i serà la única forma que la ministra convoqui aquestes comissions de seguiment perquè es pugui pagar el que injustament ens varen llevar.

Vull recordar precisament ara que estam en un moment en què s'acaben de presentar els pressuposts generals de l'Estat, que aquest pressupost general de l'Estat per a l'any que ve no contempla cap partida pressupostària per fer el pagament del que preveu aquesta sentència, cosa que lamentam profundament perquè veim que la intencionalitat de moment és nul·la encara que una sentència ho mani i, per altra banda, vull recordar que els convenis de carreteres de Menorca i de Mallorca, els actuals que estan en vigor, es varen firmar ara ja fa un any, a Menorca i a Eivissa encara ni tan sols s'han firmat i curiosament de bell nou s'ha volgut vendre que hi haurà moltes inversions en carreteres l'any que ve a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera quan la realitat és que ni les anualitats del 2007 ni les del 2008 d'aquests convenis de carreteres s'han complert.

Per tant, el que diuen els pressuposts generals de l'Estat cada any sobre els convenis de carreteres al final és paper banyat perquè al final, de totes aquestes previsions pressupostàries, no se n'ha complit absolutament res. Lamentam aquesta situació que en matèria de carreteres duim des de l'any 1998, amb ja el tercer conveni de carreteres, i dels tres convenis de carreteres, fins i tot de l'actual, no hem aconseguit que arribi ni un euro a aquesta comunitat autònoma.

Per tant, demanaria a tots els grups polítics que donassin suport a aquesta proposició no de llei que no fa més que defensar allò que al final ens ha donat la justícia i obligar el ministeri que faci justícia en matèria de carreteres en aquestes illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Suárez, no? Bé idò, pel Grup Parlamentari Unió Mallorquina té la paraula el Sr. Vicens per un temps de deu minuts.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, bones tardes, com és sabut el gener del 1998 i el març del 2004 es varen signar aquests dos convenis als quals s'ha fet referència, de carreteres entre el Govern central, el Ministeri de Foment i el Govern de les Illes Balears. Dia 1 de desembre del 2004 la ministra de Foment va donar a conèixer una resolució dels serveis jurídics del ministeri i va donar per resolt aquests convenis, a la resolució es deia que s'incomplien de manera essencial les obligacions assumides per la comunitat autònoma. Després, sense entrar en el fons de la matèria i si les obres es varen licitar i si es podien licitar, si era preceptiva la supervisió o no, creim que això ja és un tema judicial i nosaltres hem reiterat moltíssimes vegades que les resolucions judicials són les que són, hem conegut que el Govern va interposar recurs administratiu, hi ha hagut sentència -com s'ha dit- a l'Audiència Nacional i aquesta sentència ha estat recorreguda per les dues parts.

Des del Grup Unió Mallorquina, l'únic que hem de dir en aquest cas és que ja s'ha mantingut -se'ns ha dit, per part del Govern-, el 19 de setembre es va mantenir la primera reunió de feina i la pròxima diuen que serà el 30 de setembre. Per tant, el Govern ja hi fa feina, coses que es demanen aquí, a la proposta, ja el Govern les fa per tal de minimitzar aquestes conseqüències del mal finançament de les carreteres.

Per això, Unió Mallorquina votarà en contra i desitjam que aquesta feina que fa el Govern serveixi per qualque cosa i tenguí una bona finalitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicens. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Llauger per un temps de deu minuts.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Sí, gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari del BLOC ha demostrat ja diverses vegades que en matèria de reclamar el que ens toca en finançament, crec que som els primers a reclamar-ho i fins i tot en la qüestió del pagament de les quantitats corresponents a aquests convenis i en aquest sentit agraïm que s'hagi fet referència a la feina que fa el senador autonòmic Pere Sampol que ahir mateix al Senat parlava d'aquest tema.

Nosaltres, efectivament, volem que si hi ha unes quantitats que han de venir del Govern central, que venguin, i volem que el Govern central pagui unes carreteres encara que siguin les carreteres que nosaltres no volíem, encara que siguin les carreteres que nosaltres varem criticar i encara que siguin les carreteres que nosaltres, si en aquells moment haguéssim governat, òbviament haguéssim fet d'una altra manera perquè no corresponien al nostre model d'entendre com s'havia de desenvolupar la mobilitat a aquest país.

Ara bé, crec que hi ha un parell de coses a comentar sobre la iniciativa que presenta el Partit Popular. Crec que el Partit Popular obvia una cosa, el Partit Popular conta -per dir-ho així- el relat de la història dient que simplement el ministeri va decidir unilateralment resoldre aquest concurs, donar-lo per resolt i que després hi ha una sentència que declara nul·la aquesta resolució. Contades així les coses, s'obvia que si el ministeri va decidir resoldre aquest concurs va ser perquè hi havia tota una sèrie d'incompliments per part de l'altra part, de l'altra part firmant del conveni, la comunitat autònoma, incompliments que tenien a veure amb els costos dels projectes, amb els terminis d'execució dels projectes, amb els mecanismes de supervisió dels projectes. És a dir, que en cap cas nosaltres parlaríem d'una resolució unilateral arbitrària o injustificada, la qual cosa no vol dir que no reclamem que venguin aquestes quantitats.

D'altra banda, la sentència, efectivament, estima parcialment aquest recurs, declara nul·la aquesta resolució del concurs, però no condemna literalment i de manera immediata a pagar 330, o els que siguin, milions d'euros, sinó que diu que els convenis són vigents i que aquesta qüestió s'ha de resoldre en el marc de les comissions bilaterals, com no podia ser d'una altra manera perquè essent dos convenis, el del 1998 i el 2004, primer crec que s'ha de mirar en quina part se superposen i en quina part no, perquè hi ha obres que coincideixen i, per tant, s'ha de mirar. També s'ha de mirar en els convenis firmats ara amb els consells insulars, per exemple la qüestió -jo què sé- dels accessos a Palma, és una qüestió present a diferents convenis i, per tant, se suposa que no es demana que es pagui dues o tres vegades, sinó que s'ha de fer l'estudi de si se superposen o no.

Crec que també s'han d'estudiar aquestes obres, quines volem i quines no volem perquè, per exemple, en alguns dels convenis hi ha present aquella autovia Inca-Manacor que, evidentment, no forma part d'allò que el govern actual ni de la comunitat autònoma ni del Consell de Mallorca volen fer ni tenen previst fer.

Per tant, la nostra posició és que, efectivament, s'han de reunir les comissions, que efectivament en el si d'aquestes comissions el Govern de les Illes Balears ha de tenir una posició reivindicativa de dir que encara que el Govern balear d'aquell moment fes tota aquesta sèrie d'incompliments ha de reclamar aquests doblers perquè és de justícia, sobretot tenint en compte el dèficit històric d'inversió en carreteres i en general en infraestructures, però també en la línia del que ha dit el portaveu anterior sabem que ja es fa feina, que ja hi ha contactes, ja hi ha reunions entre Administració autonòmica i Administració central per preparar el terreny i per anar avançant cap a la resolució d'aquest tema.

Per tant, votarem en contra de la iniciativa del Partit Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Llauger. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Bé, el primer que he de dir és que tenc la sensació que amb aquesta proposició no de llei es persegueix un objectiu clar que és, en certa manera, crear confusió, confusió sobre allò que semblava bastant clar. I, per què dic que es pretén crear confusió?, i m'agafaré a una de les frases i a algunes paraules que ha dit la portaveu del Partit Popular en la seva intervenció. Ha dit literalment que "estam davant convenis sentenciats", i no és així. Aquí comença aquesta política de confusió que interessa, no sé si per tancar altres qüestions i parlar d'altres coses, però que realment el que fa són interpretacions interessades d'uns fets. I aquí, amb les propostes d'acord, es fa referència a la sentència i es demana l'execució de la sentència.

Miri, cadascú pot llegir allò que cregui més interessant de la sentència i el que diu és "*vistos los preceptos citados y demás de general y pendiente aplicación fallamos*", primer: "*estimar en parte el recurso contencioso administrativo contra la resolución del secretario de estado de Infraestructuras del 3 de junio de 2005 dictada por delegación de la ministra de Fomento*". Per tant, és la que anul·la la resolució del ministeri efectivament. Segon: "*declarar la vigencia de los convenios*", vostè ha llegit ja la resta com quedava. I tercer: "*desestimar las demás pretensiones deducidas por la parte recurrente*", i aquí és allà on quan un agafa la proposició no de llei i llegeix, tant l'exposició de motius com l'apartat de propostes de resolució, es veu clarament que no s'acaba d'interpretar, des del nostre punt de vista evidentment, allò que diu la sentència perquè s'exigeix i es reclama que es faci efectiva la quantitat de 333 milions d'euros.

Miri -i seguim amb la sentència-, sap què diu la sentència sobre aquests 333 milions? Diu, als fonaments de dret als quals també ha fet referència vostè, "*con carácter previo la Abogacía del Estado plantea que el recurso debe ser parcialmente inadmitido pues la novena de las pretensiones relativa a la cantidad de 333 millones*" -i ara diu- "*el exámen de las actuaciones pone de manifiesto que el escrito de requerimiento formulado por el Consell de Govern de las Islas Baleares a la ministra de Fomento para que anule la orden ministerial mediante la que da por resueltos los convenios de colaboración no contiene expresa petición indemnizatoria*".

És a dir, vostès mateixos, en aquell moment responsables del Govern de la comunitat autònoma, presentaren un recurs, reclamaren l'anul·lació de la resolució del ministeri, així se'ls va concedir, però en cap cas no feien reclamació de quantia indemnitzadora i aquí se'ls diu això. Per tant, la redacció de la seva proposició no de llei en si ja deixa molt clara aquesta confusió que vostès estan interessats a estendre, però continuem, que hi ha més qüestions.

Parlen vostès de la necessitat de fer efectiva aquesta sentència i a més reclamen -i vostè també ho ha dit així- la immediata o la urgent reunió de la Comissió de seguiment. Miri, si alguna de les coses que fan difícil, molt difícil, que es faci efectiva aquesta reunió de la Comissió de seguiment -i vostè ho sap- és el fet que les dues parts tenen interposats recursos contenciosos, tant el Govern de l'Estat, com el Govern de la comunitat autònoma, i això fa molt difícil que permeti, tal com diu la sentència a la seva exposició, efectivament li correspon a aquesta comissió de seguiment resoldre les qüestions de discrepància que surtin quant a la interpretació d'aquest conveni, però quan hi ha interposats contenciosos per les dues parts és una mica complicat. Això no vol dir que -com m'ha semblat entendre- no es faci en aquest moment res per resoldre la situació, no, estic segur que vostè també sap que sí es fan coses, que per part de la conselleria hi ha hagut diverses reunions amb el ministeri, que algunes són molt recents i que es continua treballant amb un sol objectiu i és que, en la mesura possible i tenint en compte el que li deia, que existeixen recursos per les dues parts, si hi ha la possibilitat de posar-se d'acord i arribar a un enteniment que permeti eliminar directament i renunciar a aquests recursos, la solució serà molt més fàcil perquè si no, no hi ha avui dia mantenint els dos recursos altra solució que esperar la seva resolució, precisament, judicial.

Per tant, crec que les coses són fàcils de veure i fàcils d'entendre per qui les vol veure, i crec que també algun dels meus companys, dels portaveus que m'han precedit, li han comentat alguns fets que crec que aporten més dades -com jo li deia- a una certa confusió, perquè, és clar, és molt fàcil dir "a veure, què sumen els dos convenis?, tants de milions, idè això reclamen". Hem de tenir en compte qüestions importants com que en aquests moments, si bé estan pendents d'executar, estan firmats ja com a mínim dos convenis i pendent de firma, que esper que sigui recent i que en propers dies o setmanes es pugui fer efectiva la firma d'aquest nou conveni dels altres dos consells, però en qualsevol cas hi ha convenis firmats que recullen alguns dels projectes que estan al conveni de 2004 específicament.

Per tant, reclamar allò que està en un altre conveni, que ja s'ha firmat per les parts, no s'acaba d'entendre perquè si no, què estam reclamant?, que es pagui dues vegades un mateix projecte?, no, haurem d'esperar que s'executi com a mínim. Per un altre costat, també s'ha dit que hi ha en aquest conveni del 2004 algun projecte que pràcticament podrem entendre que s'hi ha renunciat, com és aquest d'Inca-Manacor, que difícilment es durà endavant.

Per tant, hi ha algunes qüestions que fan difícil creure la bona voluntat d'aquesta proposició no de llei i sobretot si tenim en compte el contingut del text i, ja que deia que potser donades les circumstàncies en aquests moments es podria renunciar als dos primers punts i centrar-nos només al tercer, però és que el tercer tampoc no diu la veritat perquè vostès diuen "en cas de no ser atès el pagament de l'esmentada quantitat -insisteixen- s'adreça a l'Audiència Nacional per tal que aquesta acordi l'execució de la sentència", això està fet, Sra. Cabrer, està fet. Està fet perquè es resol una resolució del ministeri que donava per resolt el conveni vigent. S'ha dit que no, per tant, els convenis estan vigents i per tant, és efectiu. En cap cas obligar a fer efectiu aquest pagament, que entenem -també des del nostre punt de vista- que sí, que el ministeri ha d'atendre i fer efectiu, i no és això que vostè deia que com que "si fos el ministre del Partit Popular vostès estarien reclamant", no. Nosaltres no reclamam perquè aquest govern fa feina, aquest govern està negociant una resolució que possiblement si s'hi pot arribar, avanci en molts de mesos o potser anys la solució definitiva d'aquest tema.

Per tant, Sra. Cabrer, menys confusió, menys interpretacions interessades d'una sentència que crec que és molt clara i esperem que aquest govern tengui més capacitat de negociació que la que tengueren vostès i que, en qualsevol cas, si no fos possible arribar a una solució d'acord, idò, repetesc, el que he dit abans: els recursos estan posats, per part de les dues parts i serà el jutge qui resoldrà com, quan i amb quina quantia s'han de fer efectius aquests convenis.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. En torn de rèplica, té la Sra. Cabrer la paraula per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, voler defensar aquesta ministra i sobretot per part dels partits nacionalistes, en aquest moment jo sent vergonya. Sent vergonya aliena de sentir que no es vol demanar l'execució d'una sentència. Sr. Boned, l'execució d'una sentència i no recórrer una sentència són conceptes jurídics diferents. Un pot recórrer una sentència, que nosaltres no entenem el recurs del Govern ni el compartim, però pot demanar l'execució provisional de la sentència mentre hi ha el recurs, són tràmits processals, i el Govern de les Illes Balears no ha demanat l'execució provisional de la sentència, que és el que nosaltres demanam aquí. I que hi hagi reunions informals que ni surten als mitjans de comunicació ni se saben, i vostès ara diuen aquí, quan el que diu la sentència és que s'han de convocar les comissions de seguiment perquè declara expressament en vigor

els dos convenis, idò, realment resulta increïble tota aquesta confusió que vostè sí que ha generat.

Vostè... és que ja defensar el ministeri que ha estat condemnat, que ens va tractar injustament, que li ho ha dit l'Audiència Nacional, que ha anul·lat l'ordre ministerial, que ha declarat expressament en vigor els dos convenis de carreteres, que incompleix els convenis de carreteres actuals, que el que diuen els pressuposts generals de l'Estat cada any és mentida en matèria de carreteres, que no preveu el conveni ferroviari, que no ens dona la cogestió aeroportuària, aquesta és la situació d'aquest ministeri. És una vergonya. És una vergonya que hi hagi una proposició no de llei que demana simplement el *fallo* del que diu una sentència de l'Audiència Nacional, em sembla realment trist per a aquest parlament perquè no es defensen els ciutadans de les Illes Balears, i ho dic així de clar.

Vostè argumenta una excepció "*fundamento de derecho segundo con carácter previo la Abogacia del estado, plantea que el recurso debe ser parcialmente inadmitido pues la novena de las pretensiones deducidas no fue suscitada en via administrativa*", però digui el que diuen els jutges, els jutges d'una audiència nacional, no és un jutge de primera instància, és una audiència nacional.

"*En cualquier caso y por las razones que vamos a exponer, la excepción propuesta que no puede prosperar es de relativo peso y no afecta ni condiciona la condición de la sala*", o sigui, inadmet l'excepció que és una excepció administrativa que es va demanar al judici allò que no s'havia demanat en via administrativa, i el jutjat diu que aquesta excepció que posa l'advocat de l'Estat, idò *cerro patatero*. Entenc que vostè no conegui aquestes excepcions, però en qualsevol cas és rebutjat per la mateixa sentència, per tant, no generi confusió. No generi confusió, no s'admet a l'Advocacia de l'Estat aquesta excepció, es dona la raó a l'Advocacia de la comunitat que si pot entrar a la pretensió econòmica i encara que es pugui entrar a la pretensió econòmica la sentència arriba -i efectivament jo he llegit la sentència perquè no vull crear cap confusió-, ha dit que s'estima parcialment el recurs, que s'anul·la l'ordre ministerial de la ministra, que es declaren en vigor els dos convenis, que aquesta declaració ho fa en els termes prevists als fonaments de dret 7è.b), i aquest fonament de dret el que diu és que s'han de convocar les comissions mixtes per negociar aquesta partida econòmica.

Això és el que diu la sentència i nosaltres el que volem és que el Parlament demani les comissions de seguiment que diu el fonament de dret setè i que, dins aquestes comissions, si és que s'arriben a convocar, que no s'han convocat, hi ha reunions no sabem de quin tipus, si de cafè, si telefòniques, però no, en el si d'aquestes comissions, el Govern demani els 333 milions d'euros, i que si no es convoquen aquestes comissions, es demani l'execució provisional de la sentència, perquè evidentment els recursos davant el Tribunal Suprem poden tardar molt de temps i l'obligació que té el ministeri en base a una sentència és convocar aquestes comissions i si no ho fa hi ha una arma judicial, processal, que és demanar l'execució provisional de la sentència.

Això, des del nostre punt de vista, és defensar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears, que vostè ens parli de si nosaltres varem negociar o no, el que estan negociant vostès amb aquesta ministra realment del mateix color polític és al·lucinant perquè ni agafa el telèfon, ni ve aquí, ni atén els mitjans de comunicació i, evidentment, els està deixant en aquest moment amb els pressuposts generals de l'Estat on ni tan sols es preveu la partida del conveni ferroviari, ni ha signat els convenis d'Eivissa i Formentera, després de més d'un any, els de Mallorca i Menorca són paper banyat, tenim tots els problemes de la cogestió aeroportuària.

Per tant, nosaltres estam molt contents, en un moment donat, que varem defensar els nostres interessos, varem anar als tribunals, malgrat que a vostès tot això els fa ràbia perquè durant molt de temps varen dir que tenia raó la ministra i al final han estat els jutges que han dit que no tenia raó la ministra. I aquest és el problema que vostès tenen, que ha fet una demagògia d'aquests convenis de carretera, han fet una demagògia de les carreteres de les Illes Balears, ara ja fins i tot el BLOC parla del segon cinturó, d'accés a Palma, ronda, circumval·lació, com es vulgui anomenar, i aquest és, lamentablement, el problema que tenim en aquesta comunitat autònoma en matèria d'infraestructures viàries; que, evidentment, tant de bo que varem fer les carreteres, malgrat el que no ens va fer la ministra, perquè, si no, no em vull ni imaginar com ens trobaríem en aquesta situació. I és el problema que avui per avui tenen els consells insulars, i en aquest cas també, sobretot el Consell Insular de Mallorca, que ho té tot aturat, que no pot tirar endavant, que la via de cintura està col·lapsada, no es comença el tercer carril.

Avui mateix, un batle del PSOE, de Son Servera, el Sr. Barrientos, deia que aquesta ministra era intolerable el que feia i que volia fer una vaga davant el ministeri perquè li faci la variant de Son Servera, que en el conveni estava previst que ja estigués acabada la variant de Son Servera, estava previst que comencessin les obres el 2007 i acabessin el 2008 i ni tan sols s'han licitat.

Jo bàsicament també vull dir que vostès han volgut dir que s'ha d'aclarir quines carreteres són del 1998, del 2004; els jutges ho tenen claríssim, perquè està claríssim dins el Ministeri de Foment. De l'any 1998 el que quedava del conveni, i el problema que ens trobarem l'any 2003 quan el Govern del PP va arribar al Govern és que varem trobar que el pacte de progrés havia perdut totes les anualitats del conveni fins l'any 2003, perquè no s'havia fet res, i que només quedaven en vigor les quantitats de l'any 2004 i les quantitats de l'any 2005. I aquestes quantitats el ministeri va declarar que eren per a quatre carreteres: la ronda sud de Ciutadella, la variant d'Inca, la variant de Lluçmajor i Arenal-Lluçmajor i la resta es varen posar en el conveni del 2004, que era el dels 240 milions d'euros. I d'aquestes previstes en el 2004, el que inclou la sentència són les carreteres executades, i per això suma la xifra de 333 milions d'euros, perquè això està justificat dins el plet, dins les al·legacions o la demanda que va posar el Lletat de la comunitat autònoma, amb tota la prova documental, perquè evidentment tot això es va aportar amb una prova, i el que va contestar l'Advocacia de l'Estat; i per això arriba aquesta xifra, perquè estan claríssimes les obres i les infraestructures viàries que es varen fer, quines penjaven d'un conveni i quines penjaven d'un altre conveni.

Per tant, vostès volen sembrar aquesta confusió i aquest dubte que l'Audiència Nacional ho té claríssim, però bé, si vostès consideren que l'Audiència Nacional i no respecten el que diu la Justícia, doncs realment és lamentable. Crec que era una proposició no de llei enfocada per arribar a un acord, però arribar a un acord si es vol defensar els ciutadans de les Illes Balears, si es vol defensar la ministra de Foment, evidentment és votar en contra; votar a favor és defensar els ciutadans de les Illes Balears, perquè demanam: primer, sol·licitar la convocatòria de les comissions de seguiment, que no s'ha fet, no entenc que no es pugui votar a favor del que diu una sentència, en el fonament jurídic setè. Segon, que si es convoquen, el Govern demani la quantitat, que ho demani, no significa que li donin, que ho demani, i voten en contra que el Govern demani 333 milions d'euros, per a mi és inexplicable; nosaltres deim el que ha demanat i ha de defensar els interessos i ha de demanar el que diu la sentència, que després el ministeri digui, *no, porque la sentencia no dice claramente la cantidad y está recurrido, pero vamos a ver a qué llegamos, vale*, però tu demana, demana; perquè si ja ni tan sols demanes això, em pareix que evidentment es tracta de defensar el que diu la ministra, no es tracta de defensar els interessos de les Illes Balears.

I el tercer punt és que si no es fa cas d'aquesta convocatòria de les comissions de seguiment, es demani l'execució provisional de la sentència, que és un tràmit processal i que s'obligui el ministeri a convocar aquestes comissions de seguiment, que no s'han fet, entre d'altres coses, perquè en aquestes comissions de seguiment hi ha representants dels consells insulars i tot això és un acte de molts de representants i que s'haguessin vist formalment, no?

Ja dic, jo lament profundament que no es pugui arribar a un acord, lament profundament que es defensi un ministeri que cada dia dona mostres d'atacar els ciutadans de les Illes Balears i ho tenim ara amb els actuals convenis de carreteres, que no es farà cap infraestructura viària en aquestes circumstàncies i sense mostrar la nostra força davant el Ministeri de Foment, i això és l'evidència que se'n riuen de nosaltres cada pressuposts generals de l'Estat, es pressuposten i no es fan. I per tant, lament que avui aquest Parlament no atengui i no respecti i no vulgui tirar endavant el que ha dit una Audiència Nacional, encara que ja sabem que no eren els seus projectes de carreteres, que no els agraden, tot i que circulen súper feliços cada dia per aquestes carreteres, ja ho sabem, ens ho sabem de memòria, però crec que aquest moment era per defensar el que diu una sentència que beneficia aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. Una vegada acabat el debat, passam a la votació d'aquesta proposició 4529.

Vots a favor de la proposta?

Vots en contra?

Abstencions?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor, 7; vots en contra, 9.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, per tant queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 4529/08.

2) Proposició no de llei RGE núm. 6770/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb la situació del transport aeri a les Illes Balears.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 6770/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb la situació del transport aeri a les Illes Balears.

Per defensar la proposició té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Vàrem presentar, a meitat del mes de juliol, una proposició no de llei en relació amb la crisi del transport aeri que patim a les Illes Balears i per desgràcia el que vàrem presentar el mes de juliol pareixia que pronosticava el que passaria durant el mes d'agost, que, de fet, quan la vàrem presentar va ser molt abans que el Consell de Ministres ens deixàs fora de la cogestió aeroportuària i també va ser molt abans de conèixer la greu fallida de la companyia aèria Futura. Però vàrem demanar en aquell moment un plenari extraordinari, perquè creïem que era un tema d'actualitat i molt important per a les nostres Illes, no es va admetre aquest plenari extraordinari per tractar aquesta proposició no de llei, i jo crec que és una de les causes, per ventura, que ara estam pagant unes greus conseqüències que, per ventura, podríem haver intentat pal·liar, no dic evitar, però sí pal·liar si haguéssim tengut un debat durant el mes de juliol en matèria de transport aeri, quan només coneixíem els problemes que tenia Spanair i no coneixíem tot el que ens venia a sobre.

Per tant, encara que sigui amb molt retard, crec que és bo, encara que sigui tard, que afrontem que des d'aquestes Illes necessitam prendre mesures concretes, presentar un pla d'actuació sobre aquest sector el qual té molts problemes i que simplement, doncs es fan fotos, etcètera, però no hi ha mesures concretes d'un sector del qual sempre ens havíem sentit molt orgullosos a les Illes Balears, sempre havíem estat pioners i de fet la indústria aeronàutica és una indústria contemplada dins un sector estratègic per a les nostres Illes i contemplada dins el règim especial de les Illes Balears.

Així, presentam una proposició no de llei que té cinc punts. El primer punt és que volem que el Parlament mostri el seu rebuig a la inactivitat que les administracions públiques mantenen davant la crisi del mercat aeri. Crec que és una evidència, supòs que, evidentment, votaran en contra de dir que les administracions no actuen, però la nostra opinió és que hi ha una inactivitat total per part de l'administració de l'Estat i també total per part de la comunitat autònoma, i m'explicaré.

Per part de l'Administració de l'Estat no hem vist cap ajuda, no hem vist res, no han mostrat cap sensibilitat cap al que passa dins aquestes companyies aèries, *que se arreglen*, és el seu problema. I no només no fan cap gest ni donen cap ajuda ni han presentat res, ni tan sols una rebaixa de taxes, res, sinó que, a més, en un moment, ja ho vàrem veure la setmana passada i no em repetiré, evidentment, però en un moment com aquest el que menys necessitàvem és que encara ens deixin fora de la cogestió aeroportuària. Per tant, ja dic, l'Estat no fa res i encara ens deixa fora del que podria ser una ajuda per a aquest mercat.

I per part del Govern de les Illes Balears, que, evidentment, no és l'òrgan competent, ho és l'Estat, però sí té competències per poder actuar si vol; nosaltres ja feia molts mesos, des del mes de març que començarem el tema seriosament de la venda d'Spanair, que al final ha estat pitjor i no ha estat una venda sinó un expedient de regulació d'ocupació, doncs veníem demanant al conseller, fent preguntes orals, fent proposicions no de llei i instant que es presentàs un pla d'actuació. Això no s'ha fet, no s'ha presentat absolutament res. La direcció general que s'ha creat diu que no té competències, per tant no sabem per què s'ha creat, només veim que sí que surt a les fotos, que es reuneix, però no es concreta cap mesura que pugui ajudar aquest sector. Després es va crear una comissió de seguiment el mes de setembre, de distintes conselleries, les quals pareixia que anaven a fer qualche cosa important, es varen reunir el dia de la Constitució, no s'ha tornat a reunir aquesta comissió de seguiment. I en definitiva, nosaltres creim que són fotos i res més, perquè no s'aporta una solució seriosa ni es reclama tampoc al Ministeri de Foment.

Parlam que en aquest moment hi ha 2.300 llocs de feina dins l'expedient de regulació d'ocupació entre Spanair i Futura; d'aquests 2.300 llocs de feina 1.300 són de les Illes Balears, parlam de moltíssimes famílies que es queden sense feina, i a més Spanair en té uns 300 més que canvien de base, perquè tanca la base de Palma, per la qual cosa suposa un trasllat de domicili en què molts d'aquests 300 empleats no podran suportar econòmicament. Parlam de problemes de connectivitat de les Illes Balears amb la península, d'un perill i d'una falta de connectivitat i evidentment del turisme, perquè també aquesta pèrdua d'avions i de connexions amb altres llocs nacionals o internacionals afecta el nostre turisme.

Per tant, dir que, malgrat es va dir per part de la directora general de Transport Aeri que es recol·locaria, i va sortir als mitjans de comunicació: “*El Govern tratará de recolocar a los trabajadores de Futura afectados por la quiebra*”; avui mateix ha dit que el Govern no és *ninguna agencia de recolocación*. Per tant, es donen missatges totalment contraris un dia respecte de l'altre i la situació doncs és molt dramàtica per als llocs de feina i preocupant per al nostre transport més important o la forma que tenim de connectar fonamental com és l'avió.

El segon punt parla que una de les mesures de les que anunciam que podria ajudar a aquestes companyies aèries i a aquesta connectivitat seria que més que mai es declaràs servei públic les connexions de les illes menors amb la península, fins i tot que s'estudiàs el tema de Mallorca, en temporada baixa parlam, si tenim problemes de connectivitat, perquè, si d'una vegada per totes aquesta reivindicació, que ha estat unànime i històrica dins aquest Parlament i dins aquesta comunitat autònoma, de garantir les connexions de les illes menors amb les principals capitals d'Espanya, suposaria no només aquesta garantia de connectivitat, sinó també garantir llocs de feina, perquè si el ministeri estigués disposat a finançar aquesta declaració suposaria finançar un important nombre de llocs de feina que atendrien i pal·liarien aquests expedients de regulació d'ocupació. Per tant, crec que seria una bona fórmula en aquest moment que es pogués declarar servei públic en temporada baixa les illes menors amb la península i que s'estudiàs si hi ha perill, segons com vagi l'hivern per a l'illa de Mallorca.

El tercer punt, una altra de les mesures que poden ajudar en aquesta crisi aèria és el tema de la cogestió aeroportuària, com a un sistema en què nosaltres poguéssim decidir i fins i tot sobre els enormes beneficis que té l'aeroport, sobretot el de Palma, i que podríem finançar mesures concretes, no m'estendré en aquest punt perquè ja ho vàrem tractar la setmana passada i en vàrem parlar i vàrem arribar a un acord en aquest moment sobre la cogestió aeroportuària.

El quart punt és instar que es rebaixin les taxes aeroportuàries dels aeroports de les Illes Balears, ja no ens ficam amb altres aeroports, crec que tenim prou justificació a les Illes Balears, perquè si només han de ser els nostres, doncs que siguin els nostres, encara que per ventura potser una mesura a nivell nacional. De moment no hem vist que estigui contemplat dins els pressuposts generals de l'Estat, però hem de recordar que nosaltres tenim les taxes de navegació aèria més cares d'Europa. I precisament les associacions aèries, tant AZ com AECA han demanat amb urgència no que hi hagi un finançament, una ajuda directa a les companyies aèries, però sí que es podria actuar sobre els costos d'aquestes taxes que suposen una partida molt important en les despeses d'explotació de les línies aèries. El que proposen aquestes associacions de companyies aèries és que es congelin les taxes aeroportuàries, que no s'apugin, que es congelin, i que es redueixin les taxes de navegació que són les més elevades d'Europa. Per això, crec que seria una mesura reclamada i en aquest moment molt oportuna per ajudar les companyies aèries que operen en un moment de greu crisi, i per això instam que per part del ministeri es procedeixi en aquest sentit, almanco pel que fa als aeroports de les Illes Balears.

I per acabar, el cinquè punt seria instar les administracions competents, estatals i autonòmiques, a establir mesures laborals fiscals i econòmiques que ajudin a aquestes companyies aèries; mesures evidentment des de Seguretat Social, ajudes fiscals, mesures fins i tot que poden anar dirigides als propis treballadors que actualment estan a punt de perdre el seu lloc de feina. Per exemple, nosaltres coneixem que des del Ministeri de Foment, el secretari d'Estat de Transports, el Sr. Palau, doncs ha demanat inspectors de manteniment amb urgència dels avions, amb tota la polèmica que hi ha hagut; això ho coneixem de les reunions que nosaltres hem tengut també amb els treballadors afectats, i que demanava uns 200 inspectors de manteniment, la qual cosa evidentment suposaria gent que actualment pot estar a l'atur; que s'atenguessin aquestes reclamacions que podrien pal·liar aquests inspectors, aquests llocs de feina que ara aniran a l'atur. O per exemple, els treballadors que actualment aniran a l'atur també tenen problemes perquè en el cas de pilots, etcètera, necessiten cada sis mesos fer unes proves per verificar la seva competència i són unes proves molt cares, d'uns 3.000 euros que els costa, i que, evidentment, si són a l'atur doncs no s'ho podran permetre, i sense aquestes proves de verificació és com si no tinguessin ni el títol de pilot.

És a dir, hi ha moltes mesures que es poden analitzar amb aquest personal afectat i que pot prendre el propi Govern de les Illes Balears, d'ajudar en aquest cas els que siguin de les Illes Balears, i d'altres de major envergadura que ajudin a pal·liar la crisi de les diverses companyies a través de mesures fiscals o de mesures de cotitzacions a la Seguretat Social, etcètera.

Crec que és molt preocupant i que s'hauria d'elaborar un pla amb distintes actuacions i que almanco ajudin que el tema no s'agreugi més, no afecti més companyies aèries, intentar ajudar els treballadors que en aquests moments estan afectats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Suárez, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Cabrer, bé, en primer lloc, comentar una sèrie de coincidències bàsiques amb les afirmacions generals que es fan a l'exposició de motius, coincidències i afirmacions que crec que ja estan en moltes ocasions repetides, que sí són òbvies però que, en ser importants, doncs volem tornar a fer-hi referència.

Com és el cas de tenir ben clar que el fet insular ens condiciona d'una manera importantíssima a tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears i per tant la dependència que tenim del transport aeri és, diríem, vital per a nosaltres.

En segon lloc, també, com s'afirma en aquesta exposició, la importància que té el fet que importants companyies aèries estiguin a les nostres illes les seves bases i donin feina a moltes persones d'aquesta comunitat i suposa una riquesa per a la nostra economia que crec que és evident.

I un element afegit que ja des de fa uns mesos començam a parlar-ne que és la crisi del mercat, és un dels vessants d'aquesta crisi més global i que ens afecta de manera molt important en la pèrdua, sobretot, de llocs de feina, que vostè, a més, ha quantificat.

Per tant, dit tot això, som com sempre en un tema central.

També, i ja passaria un poc a entrar a les propostes que planteja, volem reiterar el nostre acord amb coses que s'han dit aquí, amb propostes que es fan, que nosaltres ja n'hem fixat la posició en altres debats, les hem votades i aprovades fins i tot en aquesta cambra. Fonamentalment tres qüestions: la necessitat de declarar el servei públic de les connexions entre Eivissa i Menorca, i Formentera, diríem, entre cometes, de rebot, i la península; lògicament sempre ho hem dit i és una necessitat que això arribi a ser una realitat. En segon lloc, el tema de la cogestió aeroportuària que va ser objecte d'interpel·lacions, de mocions i que l'altre dia aquí vàrem arribar també a un acord per tal de mostrar el nostre desacord amb les afirmacions que s'havien fet i les decisions que s'havien pres en el Consell de Ministres en relació amb aquest tema. I en tercer lloc, el tema de la rebaixa de les taxes aeroportuàries, que, per cert, l'altre dia, crec recordar, si no em falla la memòria, que es va oferir al Grup Popular fer una transacció en el sentit de donar suport a una decisió del Govern, mitjançant el seu conseller de Mobilitat, de demanar rebaixes i congelacions de les taxes aeroportuàries i navegació i que per part del Grup Popular va ser rebutjada.

Nosaltres continuem en aquest línia, continuem donant suport i pensam que és important.

I a tot això, que ja dic que són coses, temes que s'han debatut, avui surt el tema de la necessitat de prendre mesures de tot tipus per tal de minimitzar aquesta crisi, que lògicament també hi estam d'acord.

De les cinc propostes, hi ha un radical desacord amb una de les afirmacions que fan que és el tema de la inactivitat i vostè ja pressuposava i efectivament hi estam en desacord, perquè fins i tot dóna un poc la sensació que és com a una mena de nova consigna, ara sembla que una forma de criticar l'administració, en concret el Govern, i l'altre dia ho vàiem també en el Ple, és dir que no fan res, no? Evidentment, no hi estam d'acord i no podem donar per bo que les institucions no actuen, nosaltres pensam que actuen i ho fan de la millor manera en funció de les seves possibilitats.

Feta aquesta observació, de les cinc propostes, nosaltres li anunciam que votarem favorablement els punts 3 i 5 i que la resta de punts dependrà, perquè no estam d'acord amb com estan plantejats, tot i que hi estam més o menys d'acord amb el fons, podríem votar la resta dels punts condicionats a una sèrie de transaccions que a les següents intervencions faran alguns dels altres grups parlamentaris.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Suárez. Per part del Grup Parlamentari Unió Mallorquina té la paraula el Sr. Vicens, per un temps de deu minuts.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És evident que és un dels temes més debatuts quasi ja en aquest Parlament, fins i tot socialment i fins i tot en els mitjans de comunicació, les dificultats de mobilitat, problemes amb el transport aeri i que ens afecta molt directament, és un dels temes que afecten més directament, diria jo, l'activitat quotidiana dels ciutadans, l'economia, la cohesió del territori, els serveis essencials, fins i tot la qualitat de vida.

Els estalviaré repartir arguments fins i tot amb els del fons de l'exposició de motius amb els quals el Grup Parlamentari Unió Mallorquina hi estaria totalment d'acord. Recordar que la Constitució Espanyola del 1978 diu clarament que s'ha de compensar el fet insular i que per això és una necessitat que l'Estat central i el Govern central ho faci, ara com fer-ho nosaltres hem dit de vegades que si necessites cooperar i col·laborar amb una altra institució, en aquest cas l'Estat central o el Govern central, no és un bon sistema emprar determinat llenguatge i ens agraden molt més propostes en positiu i més moderades, nosaltres no coincidim en mostrar el rebuig a la inactivitat, entre d'altres coses perquè hi ha hagut activitat i mostrar rebuig a una persona amb la qual has d'arribar a acords i fer-ho ja des d'un principi, creim que no és un bon sistema.

Anant ja als punts concrets, si no es canvia de qualque manera aquest primer punt, per exemple assegurar mesures perquè s'asseguri la connectivitat, etcètera, però explicat d'una manera molt més formalment i molt més educada, votarem en contra.

El punt número 2 també el votarem en contra, creim que aquí el que s'ha de fer és sol·licitar, una altra vegada més, la declaració de servei públic; pareix que la resposta del ministeri és positiu i que els serveis jurídics estan elaborant un informe. Per tant, si s'arriba a qualsevol transacció, que podem fer l'esforç de fer-ho, si no doncs també el votarem en contra.

Respecte del punt 3, parlar del tema de cogestió és un tema que també hem debatut reiteradament en el Parlament i en els plens i a les comissions; és evident la postura d'Unió Mallorquina, l'hem reivindicada des del primer, no només la cogestió, sinó la gestió majoritària; és a dir que es prenguin les decisions des d'aquí, conjuntament, però la gestió majoritària que es prengui des d'aquí. Aquest el votariem a favor.

Pel que fa al punt 4, precisament perquè es pugui, o sigui el qui pot ser major podria ser menor, si tenim la gestió aeroportuària és evident que podem després fer feina quant a l'abaratiment de les taxes. Per tant el votariem en contra.

I el punt 5, que fa referència a la crisi del transport aeri, com que aquí compartim el fons i la forma el votariem a favor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicens. Per part del Grup PSM, té la paraula el Sr. Llauger, per un temps de deu minuts.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Vaig directament punt per punt, perquè crec que l'acord general amb alguns aspectes del plantejament ja ha estat expressat per altres portaveus i nosaltres ho compartim, per tant vaig directament punt per punt.

El punt primer és aquell que ens proposa que rebutgem o denunciem la inactivitat de les administracions competents en fer front a la situació creada per la crisi per a les companyies aèries. Bé, per part de l'administració autonòmica, que és la primera que per part del nostre grup ens agradaria defensar, d'entrada rebutjam absolutament que es pugui parlar d'inactivitat. Per tant, aquest punt és molt mal de resoldre; sí proposarem una alternativa, però en qualsevol cas l'alternativa no parlarà de denunciar la inactivitat, no només perquè sigui un llenguatge inadequat, sinó perquè en aquest cas no hi ha hagut tal inactivitat. El mercat aeri és un mercat primer molt liberalitzat i segon un mercat en el qual les competències d'aquesta comunitat autònoma són limitades, per tant allò que pugui fer el nostre govern autonòmic és necessàriament limitat. Però sí que és veritat que dins aquesta limitació s'ha estat actiu, jo crec que s'ha estat actiu com no ho havien estat governs anteriors d'aquesta comunitat autònoma; el Govern ha estat en contacte continuat amb les companyies aèries i ha debatut de manera constant amb les companyies aèries quines eren les millors mesures i quines eren les possibles iniciatives per fer front a la crisi i a les repercussions que la crisi pugui tenir sobre aquest sector. No només ha estat en contacte i no només ha tingut aquesta actitud d'estudi conjunt de la situació i d'estudi conjunt de solucions sinó que ha anat fins i tot més enllà i ha fet un paper d'interlocució, d'interlocució davant el Ministeri de Foment, davant el Govern central, per traslladar a Foment les pròpies peticions i les pròpies propostes que vénen de les companyies aèries. I en aquest sentit, la petició de la congelació de les taxes, que ja ha sortit en aquest Parlament i que ja s'hi ha referit una portaveu anterior, és una de les propostes que vénen d'aquest diàleg entre el Govern autonòmic i les companyies i és una proposta que ha estat traslladada pel nostre govern autonòmic al Govern central, juntament amb altres que tenen a veure amb la reordenació de l'espai aeri i d'altres mesures que poden ajudar a sortir d'aquesta situació.

Per tant, nosaltres no podem en absolut votar un punt que faci referència a la inactivitat del nostre govern autonòmic i en general tampoc que faci referència a la inactivitat de les administracions competents, perquè no pensam que sigui, que és un llenguatge de confrontació, un llenguatge partidista, inadequat d'un Parlament que el que vol és, en aquest cas se suposa, com a mínim arribar a solucions.

Sí que podríem acceptar, i és una proposta que li feim, una formulació amb la qual instàssim el Govern de l'Estat, no les administracions competents perquè entenem que la nostra ha fet tot allò que ha pogut en aquesta matèria i ho ha fet amb diligència, sí que acceptariem una proposta que instàs el Govern de l'Estat a prendre les mesures necessàries per garantir la connectivitat davant l'actual crisi. Aquesta és la nostra proposta, si el Partit Popular hi ve a bé podem arribar a un acord, però si no votarem en contra del punt.

El punt segon és el que fa referència al servei públic. Crec que també en aquest punt, i s'ha manifestat diverses vegades en aquest Parlament, la posició del nostre govern és de defensar el millor per als interessos de les Illes Balears, dels seus ciutadans, de les seves possibilitats de mobilitat i en aquest sentit la figura del servei públic és una figura important, interessant i que en molts casos pot ser aplicada. De fet, quan s'han reunit conjuntament Govern i Foment, també amb els consells insulars, perquè és un tema que afecta de manera especialment les illes de Menorca i Eivissa, s'ha insistit en aquesta petició. El que passa és que en aquestes reunions també ha sortit alguna reflexió, també ha sortit una reflexió de la dificultat de passar d'una situació actual d'absoluta liberalització a una situació de servei públic per concessió, d'un monopoli per tant, i ha sortit la reflexió sobre quina situació això ens deixa davant un concurs al qual es presentin companyies que no ofereixin garanties, o que s'hi presentin companyies que després no compleixin, quines possibilitats té l'Estat de fer acomplir o de garantir el servei.

És a dir, s'ha de fer aquesta passa, s'ha de fer amb seguretat; el Govern de les Illes Balears per descomptat insistirà a reclamar la millor manera de garantir les comunicacions amb la península de les illes menors, també de Mallorca, i de fet vull recordar que amb tot el que pugen els preus del petroli es mantenen els preus molt millor que en altres etapes, per tant en absolut no es pot dir que el Govern no faci tot quan sigui possible, però respecte d'aquesta proposició la nostra alternativa, i aquí també hi ha una proposta de transacció, és substituir el text, tal com ve a la proposta que ve del Partit Popular, per "instar les institucions competents a estudiar les possibilitats de declarar servei públic les rutes aèries entre les illes menors i Madrid i Barcelona"; estudiar la possibilitat en el sentit que deia abans, que són molts els interrogants que es plantegen en aquest moment de crisi, en un sector tan incert com és el sector aeri, i per tant la nostra proposta és aquesta: instar les institucions competents a estudiar -estudiar en profunditat, si es vol- la possibilitat de la declaració d'aquest servei públic.

El punt tercer és la cogestió, en la cogestió no fa falta que ens hi estenguem, ja ho hem dit tot perquè en vàrem parlar la setmana passada, no només en vàrem parlar sinó que vàrem arribar a un acord. A més, en aquest acord fins i tot explícitament es manifestava la disconformitat amb l'acord del Consell de Ministres de limitar de moment la cogestió a Madrid i Barcelona, per tant aquí no crec que ningú pugui dir que la majoria de govern no sigui reivindicativa i no tenguí una posició de manifestar obertament la discrepància amb allò que s'ha decidit de Madrid. La qüestió de la cogestió aeroportuària, ho hem repetit tots, és estratègica i per tant votarem a favor d'aquest punt.

No podem deixar de comentar un aspecte que no ha dit la portaveu del Partit Popular a l'exposició oral, però sí que ve en el text escrit, a l'exposició de motius, que és la referència a tenir la cogestió, sobretot és important perquè ens permetrà atreure companyies de *low cost*. Les companyies de *low cost* jo voldria recordar que no fa molt en aquest Parlament eren dejectades com a un mal servei al ciutadà, com a una espècie d'afront que se'ns feia als ciutadans de les Illes Balears i ara resulta que són la salvació i el motiu principal pel qual hem de demanar la cogestió. En qualsevol cas això és un comentari i aquest punt tercer, com he dit, tindrà el nostre vot favorable.

Respecte del punt quart, això de rebaixar les taxes aeroportuàries, ja m'hi he referit abans, és la posició del Govern que fins i tot ha traslladat una petició en aquest sentit al Ministeri de Foment. El que passa és que en la línia del que deia el portaveu anterior, en un moment en què demanam la cogestió crec que realment quan ho podem fer és quan puguem participar de la gestió, i a més, en aquell moment tendrem la possibilitat fins i tot d'aplicar-hi la flexibilitat necessària. La portaveu feia referència al fet que les taxes es poden abaixar per a les illes però no per a d'altres aeroports, però també és possible, en funció dels vols i de les necessitats i del moment, baixar-ho segons els aeroports, baixar-ho segons la temporada, baixar-ho segons les rutes, baixar-ho segons les illes. I per tant, la nostra proposta en aquest moment és redactar un text en què nosaltres demanam a les institucions competents la cogestió dels aeroports de les Illes Balears, amb la participació de les administracions autonòmiques, insulars i locals, de manera que una vegada que tinguem aquesta cogestió nosaltres puguem determinar coses com les taxes aeroportuàries i aplicar-hi la flexibilitat.

Si la portaveu del Partit Popular a un text d'aquest tipus hi pot venir a bé, ja entràriem en el redactat concret o intentàriem trobar un redactat exacte que ens vengués bé.

I el punt cinquè també tindrà el nostre vot favorable, ja s'hi han referit els portaveus anteriors. Evidentment el tema principal de la crisi i la repercussió que la crisi pugui tenir en el sector aeri és, d'una banda, allò que afecta les Illes Balears, per la pèrdua de connectivitat, però també allò que afecta els treballadors i els seus efectes socials. I en aquest sentit és veritat i compartim que hi ha d'haver mesures, tal com es diu aquí, laborals, fiscals, socials, econòmiques que nosaltres pensam que ha de fer el Govern central, que ha de fer en la mesura de les seves possibilitats el Govern autonòmic.

Per cert, Sra. Cabrer, nosaltres no hem vist cap contradicció a les contradiccions d'aquest govern respecte del que pot fer amb els treballadors d'Spanair; el Govern sempre ha dit que no pot fer miracles, però que en la mesura de les seves possibilitats, no la Direcció General de Transport Aeri i Marítim, sinó el conjunt del Govern, perquè aquí hi ha moltes coses que seran competència molt especialment de Treball, per exemple, que el Govern, en la mesura de les seves possibilitats farà el possible per ajudar els sectors socials que pateixin aquesta situació de crisi i de fallida de companyies.

En qualsevol cas el punt cinquè té el nostre vot a favor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Llauger. Ara pertoca el Sr. Ribalaiga, en nom del Grup Socialista, per un temps de deu minuts.

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

Gràcies, Sr. President. Sra. Cabrer, el nostre grup comparteix amb el seu la preocupació per la crisi que tenim i com afecta Espanya en general i molt especialment les Illes Balears. Pel que fa al transport, afegim a la preocupació habitual del transport ja una vella preocupació i reivindicació d'aquestes illes respecte de la connectivitat i mobilitat dels seus ciutadans amb la península i entre illes, hi hem d'afegir ara els problemes que es presenten per les fallides d'empreses que ens deixen una sèrie de treballadors en el carrer, uns llocs de feina menys, menys activitat econòmica i per tant més empobriment, si hi cap dir-ho d'aquesta manera, de la nostra economia.

I també la nostra preocupació constant, i més en situació de crisi, per la competitivitat dels nostres aeroports. I açò lligaria bastant amb tots els temes de la cogestió.

Per tant, tenim preocupació per totes aquestes coses, com vostès, però divergim en algunes d'elles, en les solucions que vostès plantegen i també en la forma que vostès plantegen aquestes solucions. No obstant, tenim voluntat de consens, tenim voluntat d'arribar a acords i tenim la voluntat de trobar texts, de cercar posicions que ens vagin còmodes als dos grups o a tots els grups d'aquesta cambra i que ens permetin aprovar resolucions que serveixin d'alguna cosa per a la resolució dels problemes que vostès ha apuntat i que nosaltres compartim.

Amb aquesta filosofia, amb aquesta idea, i com han tingut ocasió d'expressar-se portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula, nosaltres farem algunes propostes o en subscriurem algunes de les que s'han fet aquí i expressarem la nostra posició respecte de cada un dels punts que vostè ens planteja. Intentaré ser breu perquè ja s'han dit molts arguments i jo compartesc alguns dels arguments que s'han expressat aquí.

I parlarem del punt 1, on efectivament, l'expressió d'inactivitat no ens és còmoda, pensam que no és així, pensam que no s'ha produït inactivitat almanco pel que respecta al Govern de les Illes Balears; estam convençuts que aquest govern ha treballat i treballa en arribar a acords amb el Ministeri de Foment a fi de trobar solucions als problemes que planteja la crisi del mercat aeri i per tant no em sembla adequada l'expressió "inactivitat", i preferim i nosaltres subscrivim la proposta que ha fet el representant del BLOC, i així li demanam que pugem fer una modificació de la seva proposta perquè pugui ser subscripta pel nostre grup i votada. Pensam que aquesta redacció, a més, serà més concreta i no queda amb valoracions genèriques que tampoc no resolen problemes a cap lloc.

Respecte del punt 2, hem comentat i hem tengut ocasió de dir moltes vegades en aquesta cambra, que estam d'acord amb la declaració de servei públic entre les illes menors i la península, per tant aquí hi ha un principi d'acord ineludible i nosaltres no podem sostreure-nos a aquesta idea, estam d'acord amb la declaració de servei públic. Aquest Parlament s'ha pronunciat en altres ocasions i el Govern ha mantingut reunions amb el Ministeri de Foment, els ha traslladat la proposta i ens consta que aquest govern ha rebut del Ministeri de Foment notícies en el sentit que es treballa en aquesta idea. Per tant, nosaltres pensam que la redacció que vostès proposen es pot millorar i es pot concretar en la línia del que el representant del BLOC ha proposat. Pensam que efectivament es pot estudiar en profunditat aquesta declaració de servei públic entre les rutes aèries entre les illes menors i la península i també estam d'acord fins i tot que s'estudiï la possibilitat que açò sigui estès a l'illa de Mallorca que, en principi, sembla que no planteja problemes, però que creim que s'ha de contemplar en qualsevol estudi aquesta possibilitat. Hem de recordar també en aquest cas que en el principi de la legislatura el Govern va negociar amb el Ministeri de Foment una millora de l'actual declaració de servei públic i que aquesta millora opera en aquests moments i entenem que satisfactoriament.

Respecte del tercer punt, també hi ha en aquest tema un acord parlamentari, vostè n'és conscient perquè el va subscriure i li hem de donar suport necessàriament. Per tant, no m'estendré tampoc en aquest tema, no obstant he de dir també que convindria que als parlamentaris que se'ns escolta i que es fa ressò la premsa del que diem i del que fem, comencéssim a no emprar aquesta expressió de cogestió aeroportuària com a una panacea que ho ha d'arreglar tot, i la cogestió aeroportuària servirà per a moltes coses però no per a totes i no ho arreglarà tot, d'açò n'hem de ser conscients i crec que hauríem de començar a tenir una certa didàctica en aquest aspecte, una certa pedagogia en aquest aspecte que la cogestió aeroportuària no resoldrà tots els problemes de cop que puguin tenir els nostres aeroports i que puguem nosaltres en la seva gestió.

No sabem tampoc, en aquest cas, quina serà la fórmula final de la cogestió aeroportuària i no sabem quins marges de maniobra tindrà l'economia en els nostres aeroports. També convindria en aquest cas, i ho pos damunt la taula per aprofitar-ho ja que parlam de coses que convindria que els parlamentaris diguéssim, que quan parlam de cogestió aeroportuària no pensem només en Son Sant Joan, aquesta comunitat autònoma té tres aeroports, un a cada illa, bé, un a cada illa no, però té tres aeroports i els tres són importants respecte de la cogestió i hauríem de ser capaços d'aconseguir la cogestió de tots tres.

Nosaltres som partidaris de la cogestió amb xarxa i creim que els tres aeroports de les illes haurien de ser gestionats d'aquesta manera.

Respecte del quart punt, i de les taxes, crec que he sentit de vostè dir que demanen que es congelin, però el text diu que es rebaixin, no és el mateix; convindria que ens ho aclarís perquè nosaltres no estam d'acord que es rebaixin, però sí que es congelin. No obstant açò, hem de dir que la cogestió aeroportuària no és només parlar de taxes i convindria que també ho diguéssim, no només es farà més competitiu el nostre aeroport si rebaixam les taxes, és a dir, el que han de pagar les companyies aèries per operar-hi. I en el tema de les taxes tenim alguna discrepància amb les dades que vostè dóna, perquè tenim entès i així ens consta a qualche document dels que tenim, evidentment de declaracions en premsa del Sr. Palau, que vostè l'ha mencionat, on diu que les taxes aeroportuàries dels aeroports espanyols són les més baixes dels països que ens envolten. Jo no hi entenc en aquest tema ni sé quines taxes tenen en aquests països ni quines tenim nosaltres, però si fossin les més baixes possiblement estaríem davant un problema quant a la maniobrabilitat o capacitat de maniobra que puguem tenir amb aquestes taxes. Per tant, també convindria que no féssim molta demagògia entorn d'aquest tema i parlem més que els nostres aeroports siguin més competitius en tots els seus aspectes i en parlem més quan els coneguem més, és a dir, quan tinguem cogestió aeroportuària i per tant estiguem a la seva gestió.

No entenem tampoc que sigui el millor el fet que els poders públics, en aquest cas AENA és un poder públic, tenguin menys ingressos en situacions i en èpoques de crisi, perquè com s'ha demostrat molt recentment en èpoques de crisi al final, la porta que van tocar darrera és la de l'administració i si l'administració té menys recursos menys pot ajudar. Per tant, aquí també hauríem d'anar alerta perquè si l'administració no recapta el que ha de recaptar tampoc no pot ajudar quan se li demana que ajudi. En aquest sentit, nosaltres estaríem per la transacció que li ha proposat el BLOC també.

Finalment, respecte del punt 5, hem de dir-li que també hi estam d'acord, ja li he expressat la nostra sensibilitat respecte d'aquest tema i entenem que sí que hem de demanar a les administracions competents que proposin qualche tipus de bateria de mesures, a fi d'evitar aquesta fractura que es pot produir d'una allau de situacions socials que poden veure augmentada la seva precarietat de persistir la crisi en el transport aeri.

Per tant, nosaltres proposam en el punt 1, punt 2 i punt 4 transaccions que puguin canviar i modificar els text, amb la franca voluntat d'arribar a un acord, i en el punt 3 i en el punt 5 estam disposats a votar-hi tal com estan expressats.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ribalaga. Té la paraula la Sra. Cabrer i entenem que es pot posicionar, si vol, també ja en els punts 2, 3 i 4, o si vol aturem la comissió una estona.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, ja amb la intervenció podem concretar definitivament la proposició no de llei. En primer lloc, agrair les intervencions dels distints grups parlamentaris, agrair el suport al punt 3 i al punt 5 d'aquesta proposició no de llei.

I respecte de les transaccions que es proposen, doncs voldria fer una sèrie de precisions. Evidentment, respecte del punt 1, que vostès troben desafortunat que mostrem o que el Parlament mostri el rebuig a la inactivitat de les administracions públiques i fan una proposta d'instar el Govern de l'Estat a prendre les mesures necessàries davant l'actual crisi aeronàutica, doncs crec que no té res a veure la nostra proposta amb la transacció que vostès proposen; nosaltres, evidentment, hem estat molt més durs amb l'administració de l'Estat que amb la de la comunitat autònoma, encara que també creim que la comunitat autònoma no ha fet els seus deures i que ho veníem advertint des de feia molts mesos i no ha presentat un pla d'actuació concret, amb mesures, encara que siguin mesures d'altres administracions competents, del que faria per intentar ajudar que no afecti més companyies aèries i intentar ajudar al que ja està per desgràcia en marxa, però sí que l'administració de l'Estat ens ha fet, no només cap gest, sinó que fins i tot, en el pitjor moment que ho necessitàvem i encara que, efectivament, no sigui la panacea, però sí que és una passa important per a nosaltres, doncs deixar-nos fora de la cogestió aeroportuària. Per tant, compreguin els representants dels grups polítics que nosaltres aquesta actitud doncs no la considerem correcta i que nosaltres mantenim el text inicial com està.

Respecte de la declaració de servei públic, en què proposen que enlloc d'instar que es declari aquesta declaració sinó que s'estudii la possibilitat, clar és que estam eternament estudiant el mateix, o sigui ja fa moltíssims d'anys, fa més de vuit anys que a les illes menors es feien manifestacions per part dels grups polítics d'aquesta cambra, del pacte de progrés, manifestacions contra en aquell moment el Govern Aznar perquè no es declarava servei públic les connexions aèries amb la península i per tant supòs que quan es manifestaven públicament és perquè ho tenien ben estudiat i ben clar aquestes possibilitats. No només això, sinó que durant aquests anys s'han fet estudis, s'han fet feines que són a la conselleria, jo conec més les que s'han fet durant la meua etapa, però també se n'han fet a altres legislatures amb el conseller Quetglas i, evidentment, a les illes menors tothom té clar que s'ha de declarar servei públic la temporada baixa, perquè pitjor és impossible, la temporada baixa pitjor és impossible. Per tant, el possible risc que hi hagi o no hi hagi, com que és impossible que sigui pitjor, sempre millorarà la situació. I és ver que la temporada alta, per això nosaltres ho concretam a la temporada baixa i és ver que a la temporada alta la lliure competència fins ara ha funcionat molt millor del que consideràvem que seria un monopoli per a una companyia aèria. I dic fins ara perquè ara amb la situació esperem que les temporades altes continuïn anant bé, i mai no s'havia plantejat l'illa de Mallorca, i l'illa de Mallorca no és que

nosaltres ara ho plantejem però diem que almanco es tenguí en gelera per si tenim qualche temporada baixa amb problemes, davant la situació d'aquesta crisi aèria que esperem que tard o prest s'arribi a aclarir i que no duri molts anys.

Però evidentment crec que és hora ja que s'insti a declarar aquest servei públic perquè si hi ha finançament damunt la taula per part del Ministeri de Foment, que jo sé que no és un tema fàcil, i que no l'hem tengut mai, però si hi ha voluntat de finançar aquestes connexions o aquestes determinades connexions de les illes menors, doncs evidentment estarà garantit el servei i a part garantirem en aquest moment llocs de feina. I per tant crec que seria un bon moment perquè es fes aquesta declaració. Una altra cosa és que el ministeri no tenguí en aquest moment voluntat política de posar damunt la taula aquests doblers per a les illes menors, que jo ho puc entendre, no puc entendre, ho puc compartir, evidentment nosaltres som ara a l'oposició i reivindicam i ho reivindicàvem abans i ho reivindicarem, però saben que no és un tema fàcil el finançament en un moment de crisi per part del ministeri d'aquest servei. Però que no ho vulguin fer no significa que no sigui en aquest moment el que seria desitjable per a les illes menors, per tant nosaltres no és que no tenguem cap voluntat d'arribar a un acord en aquest tema dins aquesta comissió, perquè moltes vegades hem arribat a aquest acord, però estudiar el que ja està tan reiteradament estudiat doncs a nosaltres ens agradaria un altre sentit, un altre sentit que efectivament ja es donen les passes concretes per instaurar aquesta connexió, perquè la resta és el de sempre i per tant nosaltres, en principi, doncs no acceptaríem aquesta transacció.

I respecte de les taxes aeroportuàries, clar, em sorprèn que no ho vulguin vostès acceptar quan, efectivament, bàsicament les reivindicacions de les associacions de companyies aèries d'AZ i d'AECA, han estat fonamentalment aquestes amb caràcter d'urgència, i això més el Govern de les Illes Balears, en concret la Conselleria de Mobilitat es va reunir amb elles i va dir que això es demanava, o almanco jo així ho vaig veure en els diaris. Realment les companyies aèries, a través dels seus representants, no demanen en aquest moment subvencions directes a les companyies aèries que, per altra banda, sabem que no són legals, però bé, sempre hi podria haver mecanismes per darrera per intentar finançar aquestes companyies, però no és el que demanen, elles són conscients que són a un mercat de lliure competències i que les companyies han de sobreviure dins aquest lliure mercat sense subvencions públiques. Sí que demanen com a una mesura urgent el tema de les taxes i a més ho plantegen, efectivament, si volen vostès ho podem redactar d'una altra forma, volen la congelació de les taxes aeroportuàries, la congelació, i les de navegació aèria, que les de navegació aèria, i ho diuen ells, per tant ells ho saben, són les més cares d'Europa les que té Espanya, quant a navegació som les més cares d'Europa, que es redueixin. Això és el que han demanat formalment al Ministeri de Foment i això és al que nosaltres voldríem donar suport des d'aquest Parlament, que el ministeri congelàs unes taxes i en reduís unes altres que són les de navegació aèria.

Per tant, també ens consta que el Govern ho ha demanat formalment, i per tant nosaltres no entenem que haguem d'esperar a la cogestió aeroportuària que, a més, les perspectives d'aquesta cogestió estan desgraciadament molt poc madures i que creim que seria un tema urgent, que és el que sí demanen en aquest moment les companyies, i tenint present que la gran majoria tenen la seva seu a les Illes Balears, doncs nosaltres crec que els hauríem de donar suport al que demanen al ministeri.

I res més, per tant en principi, doncs, i em sap greu, no és cap voluntat d'enfrontament, sinó que creim que nosaltres defensam el que creim que és correcte en aquest moment per al mercat aeri, doncs no acceptaríem les transaccions i agrairíem el suport als altres dos punts.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. Entenem, doncs, que les transaccions als punts 2, 3 i 4 no s'accepten, no?

Passem a votar, doncs, votarem en dos blocs, primer votarem els punts 1, 2 i 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

I ara passarem a votar els punts 3 i 5.

Vots a favor?

Llavors?

EL SR. LLETRAT:

Quant als punts 3 i 5 la votació ha estat per unanimitat.

Els punts 1, 2 i 4, vots a favor, 6; vots en contra, 9.

El punt 2, vots a favor, 6; vots en contra, 9.

I el punt 4, vots a favor, 6, i vots en contra, 9.

EL SR. PRESIDENT:

Així doncs d'aquesta proposició no de llei 4529, queden aprovats els punts 3 i 5.

No tenim més punts a tractar. Aixecam la sessió fins la setmana que ve en què hi haurà dues proposicions no de llei.

Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
